

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/194/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218200915
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3218200915.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovvej v spore žalobcov: 1/ H., 2/ C., žalobcovia 1/ a 2/ právne zastúpení C., proti žalovaným: 1/ F., právne zastúpený E., 2/ G., právne zastúpený E., o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 28. augusta 2019, č.k. 2C/29/2018-120, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. v časti o zaplatenie 10.000 eur žalobcovi 1/ m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej napadnutej časti vyhovujúceho výroku I., t.j. o zaplatenie 20.000 eur žalobcovi 1/ p o t v r d z u j e .

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku II. v časti o zaplatenie 10.000 eur žalobkyni 2/ m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

IV. Rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej napadnutej časti vyhovujúceho výroku II., t.j. o zaplatenie 20.000 eur žalobkyni 2/ p o t v r d z u j e .

V. Žalobcovia 1/ a 2/ m a j ú voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (tiež aj okresný súd) napadnutým rozsudkom rozhodoval o nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do práv na ochranu osobnosti (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ)), ktorý žalobcovia uplatnili každý vo výške 35.000 eur na tom skutkovom základe, že v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným 2/ nedaním prednosti v jazde zomrela ich šesnásťročná dcéra. Voči žalovanému 1/ ako poisťovní uplatnili nárok z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená. Konštatujúc pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 1/ ako poisťovne a výlučné zavinenie dopravnej nehody žalovaným 2/, považoval súd prvej inštancie za primeranú výšku zadostučinenia po 30.000 eur pre každého zo žalobcov. Zohľadnil intenzitu vzťahu rodič - dieťa, vek dcéry v čase nehody (16r.), ako aj pomery na strane žalovaného 2/ ako vodiča, ktorý nehodu spôsobil. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcom priznal plnú náhradu trov konania zohľadňujúc, že rozhodnutie záviselo od úvahy súdu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to do vyhovujúcej časti podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť. Rozhodnutie považoval za nesprávne a ohľadom výšky priznanej náhrady za nedostatočne odôvodnené. Žalovaný 1/ namietal nedostatok príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou a zásahom do osobnostných práv žalobcov, pretože tento zásah nastal až ako reakcia na priamy následok dopravnej nehody, ktorým bolo úmrtie dcéry žalobcov. Medzi dopravnou nehodou a zásahom do osobnostných práv žalobcov preto podľa žalobcu nie je vzťah priamej príčinnej súvislosti čo vylučuje poistné plnenie (§ 5 ods. 1 Zákona o PZP). Na podporu svojej argumentácie citoval žalovaný početnú judikatúru. Uviedol, že súd prvej inštancie sa s otázkou príčinnej súvislosti nevysporiadal. Žalovaný 1/ tiež namietal nedostatočné odôvodnenie výšky priznanej náhrady.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žiadali rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (NS SR) zo dňa 31.07.2019 sp. zn. 6MCdo 1/2016 zverejnené tiež v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod R 61/2018, podľa ktorého škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

4. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu považoval zaviazanie žalovaného 1/ k náhrade za vecne správne, pričom výšku náhrady ponechal na rozhodnutí súdu.

5. Odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 378 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej vyhovujúcej časti čiastočne zmeniť podľa § 388 CSP a žalobu čiastočne zamietnuť (o zaplatenie po 10.000 eur pre každého žalobcu), a vo zvyšku (po 20.000 eur pre každého žalobcu) potvrdiť podľa § 387 CSP.

6. Odvolaním nebol napadnutý výrok III. o zamietnutí zvyšku žaloby, preto je tento výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

7. Nie je opodstatnený odvolací dôvod o nedostatočnom odôvodnení a nesprávnom posúdení otázky príčinnej súvislosti. Súd prvej inštancie závery ohľadom príčinnej súvislosti uviedol v ods. 51 svojho rozhodnutia. Súčasne odpoveď na žalobcom nastolenú otázku príčinnej súvislosti dáva v kontexte pasívnej vecnej legitímácie aj rozhodnutie NS SR zo dňa 31.07.2019 sp. zn. 6MCdo 1/2016 zverejnené tiež v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod R 61/2018 (citované v napadnutom rozsudku). Podľa záverov tohto rozhodnutia je škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a poisťovňa je v spore o náhradu takejto ujmy pasívne vecne legitimovaná. Na závery uvedeného rozhodnutia NS SR nadviazal NS SR aj v neskoršej rozhodovacej praxi (sp. zn. 6Cdo 143/2017 z 27.2.2018, sp. zn. 6 Cdo 206/2017 z 27.02.2018 alebo sp. zn. 8Cdo 6/2018 zo dňa 27.09.2018), ktorá v súčasnosti predstavuje ustálenú rozhodovaciu prax.

8. Z uvedeného je zrejmé, že príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a zásahom do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody nie je vylúčená, ako to uvádza žalovaný 1/ v odvolaní citujúc rozhodnutia so všeobecne platnými závermi o príčinnej súvislosti alebo na túto vec nepriliehavé 2Cdo 73/2006 zo dňa 30.01.2007 (R 61/2008). Predmetom konania 2Cdo 73/2006 bola náhrada straty na zárobku a náhrada sťaženia spoločenského uplatnenia a nie náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do práv na ochranu osobnosti, ktorá je predmetom konania v tomto spore.

9. Napokon sa odvolací súd nestotožňuje s názorom žalovaného 1/ o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorých vec právne posúdil, uviedol právneteoretické východiská jeho aplikácie vrátane odkazov na relevantné rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, ktoré tieto východiská uznávajú ako platné v súdnej praxi. Na druhú stranu súd prvej inštancie uviedol rozsiahle skutkové zistenia a zdôvodnil, ktoré z nich považuje za významné pre rozhodnutie o výške priznaného nároku. Bola to najmä povaha rodinných vzťahov a intenzita citových väzieb medzi žalobcami a nebohú, ktoré boli pre súd prvej inštancie určujúce pri stanovení výšky priznanej náhrady. Za podstatné považoval súd prvej inštancie aj okolnosti na strane žalovaného, a to nedbanlivostné zavinenie, jeho úprimnú ľútosť, trestné odsúdenie, osobné

a majetkové pomery (starobný dôchodca) ako aj to, že vzniku dopravnej nehody by nebohá dokázala včasnou reakciou zabrániť a týmito okolnosťami odôvodnil čiastočné zamietnutie žaloby.

10. Jediným nedostatkom napadnutého rozhodnutia je nedostatočné porovnanie posudzovaného prípadu s rozhodnutiami v obdobných veciach, na základe ktorého považoval súd prvej inštancie nesprávne za primeranú náhradu vo výške 30.000 eur pre každého zo žalobcov. V prípade zásahu do osobnostných práv pozostalého formou usmrtenia jeho blízkej osoby nie je možné takúto ujmu vyrovnať žiadnou peňažnou sumou. Peňažná náhrada je len slabým pokusom zákonodarcu o kompenzáciu takejto ujmy. Preto ani rozhodnutie súdu o takomto nároku nemožno posudzovať z hľadiska spôsobilosti priznanej sumy nahradiť vzniknutú ujmu. Náležitým kritériom je primeranosť výšky náhrady vychádzajúca z okolností veci a z porovnania s obdobnými prípadmi. Tak napríklad v konaní, v ktorom bolo podané dovolanie vedené Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 2Cdo 154/2010 bola v prípade smrti dcéry pri dopravnej nehode právoplatne priznaná každému z rodičov suma 17.000 eur. V konaní, v ktorom bolo podané dovolanie vedené Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 4Cdo 139/2011 bola v prípade smrti dcéry pri dopravnej nehode právoplatne priznaná každému z rodičov suma 15.000 eur. V konaní pred Krajským súdom Trnava sp. zn. 24Co 479/2012 bola v prípade smrti syna pri dopravnej nehode právoplatne priznaná jednému z rodičov suma 25.000 eur. V konaní pred Krajským súdom Bratislava sp. zn. 4Co 470/2011 bola v prípade smrti dcéry pri dopravnej nehode právoplatne priznaná každému z rodičov suma 24.895 eur.

11. V kontexte uvedených rozhodnutí nepovažoval odvolací súd za primeranú náhradu priznanú súdom prvej inštancie vo výške 30.000 eur každému z rodičov. Stotožňujúc sa so všetkými východiskami súdu prvej inštancie k výške priznanej náhrady, túto korigoval výlučne z hľadiska porovnateľnosti s obdobnými prípadmi na sumu 20.000 eur pre každého z rodičov.

12. Vzhľadom na uvedené bolo odvolanie žalovaného dôvodné iba čiastočne a odvolací súd preto rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti čiastočne zmenil a vo zvyšku potvrdil, ako je uvedené vo výroku.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V konaní o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z porušenia práv na ochranu osobnosti je potrebné posudzovať úspech vo veci v zásade z hľadiska rozhodnutia o základe tohto nároku, teda z hľadiska danosti samotného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a nie podľa pomeru priznanej/žalovanej sumy, ktorý je do istej miery závislý od úvahy súdu (I. ÚS 204/2017-13 z 19.4.2017). Vychádzajúc z uvedeného boli žalobcovia v konaní plne úspešní a patrí im nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.